

Rechtbank Amsterdam
Sector Bestuursrecht
Postbus 75850
1070 AW AMSTERDAM

AANGELEVERD OP 4 SEPTEMBER 2023 BIJ DE RECHTBANK, MET BEWIJS VAN ONTVANGST

BEROEPSCHRIFT

Amsterdam, 4 september 2023

Betreft: beroep tegen besluit op bezwaar d.d. 24 juli 2023

Edelachtbare heer, vrouwe,

Bij deze stel ik, Marcellus Arnoldus Kaatee, geboren op 20 september 1958 te Amsterdam, namens mijn vennootschappen RLC 1 BV en RLC 2 BV, beroep ex art. 8:1 Awb in tegen het besluit d.d. 24 juli 2023 van de minister van Justitie en Veiligheid (hierna: de minister) met kenmerk PaG/BJZ/57824 waarin is besloten het op 16 januari 2023 door mij ingediende en op 10 maart 2023 aangevulde bezwaarschrift (**productie 1 en 2**) ‘op alle onderdelen’ ongegrond te verklaren en het bestreden besluit van de minister d.d. 8 december 2022 (**productie 3**) in stand te laten.

Het besluit van 8 december 2022 had betrekking op een op 28 oktober 2022 namens RLC 1 BV en RLC 2 BV ingediend Woo-verzoek (**productie 4**). Dit Woo-verzoek is deels een herhaling van een eerder namens ondergetekende ingediend Wob-verzoek, namelijk op 28 september 2021 (**productie 5**).

De minister heeft op 24 juli 2023 besloten niets van de gevraagde ‘423’ e-mails, documenten en communicatie¹ te verstrekken en te openbaren, en ook geen inventarislijst te overleggen waarop per geïnventariseerd document de weigeringsgrond is vermeld. Een afschrift van het thans bestreden besluit op bezwaar (b.o.b.) van de minister is bijgesloten als **productie 6**.

Het centrale standpunt van de minister in deze Woo-procedure is dat (ook) gegevens met een bestuursrechtelijke oorsprong niet kunnen worden verstrekt indien deze informatie is verkregen in het kader van een strafvorderlijk onderzoek, wat volgens de minister kennelijk het geval is. Of dit ook écht zo is, valt voor de indiener van het Wob- en Woo-verzoek op geen enkele wijze te controleren. Bij het besluit is geen inventarislijst gevoegd waarop de 427 documenten met datum en kenmerk zijn omschreven, dus ontbreekt ook een noodzakelijke vermelding per document waarom openbaarmaking van dat specifieke document is geweigerd.

¹ Het verzoek gaat feitelijk om 500 geïnventariseerde minus 73 deels openbaar gemaakte documenten = 427 documenten in plaats van het telkens in het Woo-verzoek en in het bestreden besluit (per abuis) genoemde aantal van 423. Hierna zal als aantal 427 worden aangehouden.

De gebruikelijke inventarislijst bij een Wob- of Woo-besluit biedt in de eerste plaats inzicht of daadwerkelijk een serieuze inventarisatie heeft plaatsgevonden. Dit zou kunnen blijken indien met naam en datum omschreven documenten, waarvan het bestaan reeds bij de verzoeker bekend is, op de inventarislijst worden vermeld.

Het besluit van de minister impliceert dat bij een nieuwe studie van de 427 achtergehouden documenten, geen enkel (nieuw) niet-strafvorderlijke stuk is aangetroffen. Met andere woorden: de op pagina 3 genoemde 'nadere zoekslag' van de minister heeft niets opgeleverd. Dat acht ik niet aannemelijk.

Ik ben op de hoogte van het bestaan van niet-strafvorderlijke correspondentie en informatie daterend van ná mijn vrijspraak in 2009, op welke periode het initiële Wob-verzoek van 28 september 2021 en het aansluitende Woo-verzoek van 28 oktober 2022 betrekking heeft. De minister beschikt er eveneens over aangezien het OM die correspondentie met ondergetekende en/of met bestuursorganen over mij en over mijn panden en bedrijven heeft gevoerd. Ook deze mij reeds bekende niet-strafvorderlijke informatie, al dan niet gedeeltelijk zwartgelakt, is niet in het kader van het Wob-verzoek en Woo-verzoek verstrekt.

In de beslissing op bezwaar gaat de minister niet in op de in het bezwaarschrift genoemde concrete voorbeelden van vermoedelijk aanwezige interne correspondentie binnen het OM-apparaat over een niet-strafvorderlijk gesprek dat op 30 oktober 2017 plaatsvond tussen mij en een senior officier van justitie werkzaam bij het Functioneel Parket en een collega van de afdeling 'Domein Afpakken'. Daar moet vooraf en achteraf, onderling binnen het OM en overigens ook met de gemeente Amsterdam, over zijn gecorrespondeerd. Hiervan is geen documentatie verstrekt en geopenbaard.

Over en naar aanleiding van een opmerkelijk gesprek tussen mij en een officier van justitie van het Landelijk Parket op 3 juli 2020 op het kantoor en in het bijzijn van mijn advocaat, is vast en zeker ook vooraf en naderhand gecommuniceerd. Tijdens dat gesprek heeft de officier van justitie in het bijzijn van getuigen gedreigd met vervolging indien ik een voorstel van hem zou afwijzen. Het is ondenkbaar dat dit een eenmansactie is geweest en daar geen overleg over heeft plaatsgevonden aangezien die vervolging later daadwerkelijk gestand is gedaan door het OM. Alle interne correspondentie en communicatie over de keuze die de betreffende officier mij 3 juli 2020 heeft voorgehouden, dient wat mij betreft openbaar te worden gemaakt, omdat dit niet kan worden aangemerkt als "strafvorderlijke gegevens" in de zin van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens.

Waarom deze specifiek omschreven informatie niet is verstrekt in het kader voor het onderhavige Woo-verzoek, is niet in de beslissing op bezwaar toegelicht. Dat dit strafvorderlijke gegevens zou betreffen kan in ieder geval geen valide argument zijn. Op 30 oktober 2017 is van een strafvorderlijke situatie nog geen sprake, en op 3 juli 2020 evenmin. De vervolging, aanvankelijk gestart onder de naam '26Terrell' en thans 'Terrel' geheten, is op zijn vroegst aangevangen op 10 juli 2020, nadat mijn raadsman de officier van justitie te verstaan heeft gegeven dat ik niet meewerk aan het afleggen van een meinedige, niet op waarheid gebaseerde verklaring in het hoger beroep in de strafzaak Vandros tegen de W.F. Holleeder.

Ik kan mij niet verenigen met het besluit van de minister om alle 427 documenten te weigeren en hiervan geen inventarislijst te overleggen en ben van mening dat mijn bezwaarschrift ten onrechte 'op alle gronden' is afgewezen. Op de minister rust ingevolge de Wet open overheid (hierna: Woo) wel degelijk de verplichting in elk geval het niet strafvorderlijke deel van de door mij gevraagde informatie te verschaffen.

Voorgeschiedenis

1. Op 30 januari 2006 ben ik (ten onrechte) gearresteerd en vervolgd in het zogeheten Kolbak-proces. De verdenking luidde heel kort samengevat:
 - deelname aan een criminele organisatie, met als oogmerk het plegen van de strafbare feiten: afpersing, bedreiging, witwassen van vermogensbestanddelen afkomstig van de heer W.A.A.P.M. Endstra en het plegen van valsheid in geschrifte (FEIT 1);
 - (medeplegen van/medeplichtigheid aan) afpersing van specifiek op de tenlastelegging genoemde geldbedragen van de heer Endstra (FEIT 2);
 - (schuld)witwassen van een aantal van de heer Endstra afgeperste bedragen, onder meer door het op 24 februari 2003 aangaan van een financiering van € 4 miljoen van de heer J.D.T. Paarlberg, alsmede het witwassen van vijf panden op de Wallen die ik in 2002 heb gekocht van de familie Endstra. Die panden zouden volgens het OM afkomstig zijn 'van afpersing of van enig ander misdrijf' (FEIT 3).
2. Op 3 juli 2009 heeft het gerechtshof Amsterdam mij integraal vrijgesproken van alle verdenkingen. In Kolbak waren behalve ikzelf, ook mijn vennootschappen, te weten Dice Beheer BV (in 2002 door mij opgericht als Dice Properties BV), RL Properties BV (in 2002 opgericht door Dice Properties BV als Gebouw "Royal" Investments BV), RLC 1 BV (in 1987 opgericht als Speelautomatenhal Molensteeg 1 BV), RLC 2 B.V. (in 1986 opgericht als Buddy Buddy BV) en RLU B.V. (in 1991 opgericht als Erotic Gallery Amsterdam BV), alsmede de geschiedenis van mijn panden in het Wallengebied, onderwerp van onderzoek. Gebouw "Royal" Investments BV, sinds 2010 RL Properties BV geheten, was 'verdachte' in Kolbak en is eveneens vervolgd voor het witwassen van de panden.
3. Het gerechtshof heeft vastgesteld dat de panden en de bedrijven (RLC 1 BV, RLC 2 BV en RLU BV), in Kolbak samen aangeduid als 'de Wallenpanden' waarvan ik in 2002 het volledig eigendom heb verworven, niet door misdrijf zijn verkregen.² Op 21 december 2007 had de rechtbank dezelfde conclusie getrokken.³ De verkoop in 2002 van de zogenoemde 'Wallenpanden' door Endstra aan mij, was niet het gevolg van afpersing (door Holleeder), noch van enig ander misdrijf. Het hof heeft dat zowel in de strafzaak tegen de heer Holleeder als in de strafzaak tegen ondergetekende na intensief en uitvoerig onderzoek geconcludeerd en vastgesteld.
4. Sinds 17 juli 2009, twee weken na de uitspraak, is mijn vrijspraak onherroepelijk. In 2010 ontving ik – als enige van de vier destijds vrijgesproken Kolbak-verdachten – een schadevergoeding voor de 210 dagen die ik ten onrechte in hechtenis heb doorgebracht.
5. In december 2010 werd het in februari 2006 gelegde beslag ex art. 94 Sv. op mijn panden op de Wallen door het OM beëindigd/opgeheven en op 17 januari 2011, anderhalf jaar na mijn vrijspraak, werd ook het strafrechtelijk financieel onderzoek (s.f.o.) naar mijn vennootschap RL Properties BV gesloten, zo blijkt uit een door het Landelijk Parket afgegeven '*beschikking sluiting s.f.o. (art. 126f Sv.)*'.

² ECLI:NL:GHAMS:2009:BJ1691

³ ECLI:NL:RBHAA:2007:BC0708

'Adjutant van Holleeder'

6. Nog geen jaar na mijn vrijspraak, volhardde het OM in de eerdere beschuldigingen door deze weloverwogen te herhalen in de strafzaak tegen de heer Paarlberg; beschuldigingen waarvan ik een jaar eerder in het Kolbak-proces integraal was vrijgesproken. In paragraaf 8.5.2. getiteld 'Kaatee' van het op 10 en 11 mei 2010 publiekelijk voorgedragen Paarlberg-requisitoir, kwalificeerde het OM mij als 'adjutant' van Holleeder die volgens de officieren van justitie voor Holleeder 'hand- en spandiensten' zou hebben verricht bij het afpersen van Endstra, waaronder het in de gaten houden van afpersbetalingen van de heer Endstra aan de heer Paarlberg. Valse beschuldigingen waar ik in 2009 onherroepelijk van ben vrijgesproken. Het OM concludeerde desalniettemin in het Paarlberg-requisitoir: *'Uit het dossier komt voorts naar voren dat Kaatee op geen enkele wijze administratief of als postbode voor Endstra werkzaam was. Ook aan Paarlberg verleende hij geen diensten. Op basis hiervan is de conclusie gerechtvaardigd dat Kaatee zich namens Holleeder met de transacties heeft bemoeid, en zo een link tussen Paarlberg en Holleeder vormde.'*

Het OM trok zich toen al weinig aan van de uitspraak van het hof d.d. 3 juli 2009 in het Kolbak-proces.

Media

7. Het volharden in de beschuldigingen, ditmaal geuit in het strafproces tegen de heer Paarlberg, was ook journalisten opgevallen:
- Op 12 april 2010 meldde Het Parool dat in de zaak Paarlberg *'justitie nu en dan fijntjes laat blijken bepaald niet overtuigd te zijn van Kaatees onschuld.'*
 - Vrij Nederland schreef op 11 mei 2010 in hun berichtgeving over het Paarlberg-requisitoir: *'Grote makke in het requisitoir is het gebrek aan bewijs dat geld van Paarlberg uiteindelijk bij Holleeder is terechtgekomen. Om dat gemis in hun aanklacht te compenseren, schetsten de officieren van justitie een zo belastend mogelijk beeld van de verdachte. Volgens hen knapte Holleeder een klusje op voor Paarlberg, liep de Heineken-ontvoerder ongevraagd het kantoor van de kasteelheer binnen en fungeerde gokhalhouder Marcel Kaatee als een soort van go between tussen afperser Holleeder, witwasser Paarlberg en hun slachtoffer Willem Endstra.'*
 - Dagblad De Pers wees op 14 mei 2010 eveneens op de beschuldigingen van het OM aan mijn adres. In het artikel 'Marcel Kaatee woest op het OM' stelde de krant onder meer: *'Hij is vrijgesproken in de Holleeder-zaak, maar het Openbaar Ministerie zet Marcel Kaatee in het proces-Paarlberg neer als de adjutant van Holleeder. (...) Volgens de aanklagers was Kaatee betrokken 'bij enkele betalingen van Endstra aan Paarlberg, die deel uitmaken van de afpersing van Endstra door Holleeder en het daarmee gepaarde witwassen door Paarlberg'. Omdat Kaatee volgens het OM niet voor Endstra en niet voor Paarlberg werkte, 'is de conclusie gerechtvaardigd dat Kaatee zich namens Holleeder met de transacties heeft bemoeid, en zo een link tussen Paarlberg en Holleeder vormde.'*
8. Bernadette Ficq, de toenmalige raadvrouw van de heer Paarlberg, had eveneens met verbazing kennisgenomen van de beschuldigingen van het OM. Op 17 mei 2010 stelde mr. Ficq in haar door Jort Kelder op diens toenmalige website www.925.nl geplaatste pleitnota:

“Kaatte [sic] is inmiddels vrijgesproken door het Gerechtshof te Amsterdam, maar lijkt het predicaat “crimineel” nog steeds als een zware medaille om zijn nek te hebben hangen.”

9. Op 19 mei 2010 heb ik op hoge poten een brief gestuurd aan officier van justitie mr. J. Plooi, een van de aanklagers die verantwoordelijk was voor de aantijgingen aan mijn adres in de strafzaak tegen de heer Paarlberg in eerste aanleg. Die brief, waarin ik mij heb beklagd over de onware beschuldigingen van de officieren, en waarvan ik de inhoud destijds ook op mijn website heb gepubliceerd, heeft het OM niet verstrekt in het kader van de Wob- en Woo-verzoeken die bij het OM zijn ingediend. Evenmin is de daarop volgende briefwisseling met mr. Plooi, al dan niet geanonimiseerd, verstrekt en geopenbaard. Niet dat ik deze correspondentie per se openbaar wil hebben, het heeft immers al op mijn website gestaan en op Crimesite.nl, ik noem het ontbreken ervan als een indicatie dat de zoektocht/inventarisatie en de hoeveelheid geopenbaarde correspondentie/documenten onvolledig is
10. De rechtbank liet op 8 juni 2010 in het Paarlberg-vonnis blijken de uitgebreide visie die de officieren over mij en over mijn (vermeende) rol bij het witwassen door Paarlberg hadden geschreven in hun requisitoir, niet te delen. Desalniettemin verwezen achtereenvolgens de burgemeester van Amsterdam en daarna Het Parool in gerechtelijke procedures naar het Paarlberg-requisitoir als bron voor de stelling dat ik ondanks mijn vrijspraak, tóch de strafbare feiten zou hebben gepleegd waarvan ik onherroepelijk ben vrijgesproken. De gemeente Amsterdam betrok die stelling in een bibob-procedure om aan RLC 1 BV en RLC 2 BV vergunningen te kunnen weigeren. Jaren later bracht Het Parool het Paarlberg-requisitoir in het geding in een civiele procedure die handelde over een publicatie in de krant en op internet over het weigeringsbesluit van de burgemeester inzake door RLC 1 BV en RLC 2 BV aangevraagde vergunningen. In de publicatie van 18 april 2011, had de krant onder meer op haar voorpagina gesteld: *‘de overheid ziet Kaatee als een stroman van topcrimineel Willem Holleeder en ontnemt hem zijn vergunningen met de Wet Bibob’.*

Hoofdofficier

11. Op 3 september 2010 achtte de (plaatsvervangend) Hoofdofficier bij wie ik een klacht had ingediend over de Kaatee-paragraaf in het Paarlberg-requisitoir, de klacht ongegrond omdat, kort gezegd, de door het OM geuite kwalificatie ‘adjutant’ van Holleeder die voor de ‘topcrimineel’ afpersbetalingen controleerde, naar het oordeel van de Hoofdofficier niet letterlijk moest worden opgevat. De kwalificatie was als ‘beeldspraak’ bedoeld, meende de Hoofdofficier. Daarnaast hield de Hoofdofficier mij in haar oordeel voor dat de officieren van justitie, naar haar mening, ‘op goede gronden’ aandacht hadden besteed aan *‘enkele feiten en omstandigheden in het dossier, betreffende u, die van belang (konden) zijn voor de rechterlijke beoordeling van de link die tussen Holleeder en Paarlberg heeft bestaan. Daarbij is de vrijspraak door het hof expliciet benoemd en onaangetast gelaten.’*

Met andere woorden: zolang het OM mijn vrijspraak maar noemt, staat het officieren van justitie vrij om mij te blijven beschuldigen van zaken waarvan ik ben vrijgesproken.

12. Bij het latere dispuut met Het Parool, die mij op 18 april 2011 op de voorpagina van de krant had aangeduid als ‘stroman van Holleeder’, leidde het in het geding brengen (door Het Parool) van het requisitoir in de strafzaak tegen de heer Paarlberg, ertoe dat Het Parool in het gelijk werd gesteld. Dat het OM mij, ondanks mijn vrijspraak in 2009, nog geen jaar later publiekelijk als ‘adjutant van Holleeder’ had gekwalificeerd, zorgde ervoor dat Het Parool de koptekst ‘Eigenaar Marcel Kaatee gezien als stroman van Willem Holleeder’, niet hoefde te

rectificeren. Hetzelfde gold voor de bewering 'De overheid ziet Kaatee als stroman van topcrimineel Willem Holleeder' in het artikel zelf. De publicatie 'Gokhallen Wallen gesloten' met de bezwaarlijke stellingen, is nog steeds vindbaar op internet.⁴

Procureur-generaal over samenwerking met 'bestuurlijke partners'

13. Op 16 augustus 2011 stelde toenmalig procureur-generaal Herman Bolhaar op BNR Nieuwsradio het volgende over samenwerking van het OM met 'bestuurlijke partners':

"Het strafrecht kan soms voorop moeten lopen, dat je echt ingrijpt, intervenieert. Het strafrecht kan soms ook meer als sluitstuk opereren waarbij je meer de gemeente of andere bestuurlijke partners naar voren wil laten treden. Wat daarbij essentieel is, is dat we zoveel mogelijk elkaar informatie toedelen, informatie uitwisselen. Wij doen dat wel graag en wij vinden ook dat we daar meer en meer naartoe moeten dat als wij in staat zijn vanuit een strafdossier een andere partij, een gemeente bijvoorbeeld, in staat te stellen om informatie te krijgen waardoor je een bepaalde vergunning kunt weigeren. Nou dan moet je dat zeker doen.

Als het probleem daar is, en je het probleem niet alleen kunt oplossen en het strafrecht is niet het middel om een probleem op te lossen, dan moet je dus de verbinding met andere partners zoeken.

Het kan zo zijn dat je zegt wij kiezen er voor om heel intensief een strafrechtelijk onderzoek op te starten. Dan loopt het strafrecht voorop. Maar het kan ook zo zijn dat je zegt: we doen het iets rustiger aan met het strafrecht en we gebruiken het strafrecht met name om informatie toe te spelen aan de andere partner en we laten het bestuur wat meer voorop lopen.

De ene keer pakken wij het intensiever vanuit het strafrecht aan en de volgende keer iets meer volgend."

Uit deze toelichting blijkt dat het OM zichzelf een regisserende rol toebedeelt in vergunningprocedures met strafrechtelijke elementen.

14. Deze door de procureur-generaal uitgelegde werkwijze is toegepast in de toen lopende bibob-procedure van RLC 1 BV en RLC 2 BV. Dat blijkt uit schriftelijke correspondentie uit 2010 van stadsdeel Centrum met het Landelijk Parket die eind 2011 aan het bibob-dossier is toegevoegd. In een brief van 17 september 2010 (**productie 7a**) aan het OM schrijft de gemeente:

'Op 12 juli jl. heeft overleg plaatsgevonden tussen het Openbaar Ministerie en de gemeente Amsterdam. Aanleiding voor het overleg zijn de aanvragen van Marcel Kaatee voor een exploitatievergunning voor zijn twee gokhallen. In het overleg is besproken welke informatie uit de strafzaken de bestuursrechtelijke procedure kunnen ondersteunen. Afgesproken is dat deze informatie op grond van het convenant Emergo aan de gemeente ter beschikking gesteld kan worden.⁵ Ik verzoek u afschriften van de volgende stukken aan de gemeente te verstrekken.'

⁴ <https://www.parool.nl/nieuws/gokhallen-wallen-gesloten~b6bbb5f7/>

⁵ Onderstreping door ondergetekende

Opgave van door de gemeente gewenste stukken uit diverse strafzaken werd gedaan 'aan de hand van het requisitoir van de strafzaak tegen Paarlberg,' die gemeentebambtenaren kennelijk op 12 juli 2010, tijdens het in de brief genoemde overleg tussen OM en gemeente, van het OM hadden ontvangen.

De brief van 17 september 2010 en ook de schriftelijke reactie van het OM daarop van 23 september 2010 (**productie 7b**), zijn niet vermeld in een inventarislijst, die bij het Woo-besluit ontbreekt, en zijn niet door het OM in het kader van het Woo-verzoek verstrekt en dus achtergehouden. Ook is door het OM geen communicatie overgelegd over en voorafgaand aan het overleg van 12 juli 2010.

Voor het verwijzen naar de in dit randnummer genoemde brieven, die geheel ontbreken, geldt hetzelfde wat ik bij randnummer 9 heb aangegeven over het ontbreken van mijn correspondentie met officier van justitie Plooi over het publiekelijk herhalen van beschuldigingen waarvan ik eerder in mijn eigen strafproces onherroepelijk ben vrijgesproken. Het is opnieuw een indicatie dat bij de zoektocht niet alle onder het verzoek vallende documenten zijn geïnventariseerd en beoordeeld. Naar de reden kan ik slechts gissen.

College van Beroep voor het bedrijfsleven

15. Op 12 maart 2012 deed het College van Beroep voor het bedrijfsleven (hierna: CBb) uitspraak in de in januari 2008 aangevangen bibob-procedure inzake de vergunningen van mijn speelhallen RLC 1 BV en RLC 2 BV.⁶ Zoals bij het vorige randnummer is aangegeven is de gemeente Amsterdam in die procedure rechtstreeks bijgestaan door het Landelijk Parket die de gemeente desgevraagd heeft voorzien van strafrechtelijke informatie die de bibob-procedure vanuit het perspectief van de gemeente kon 'ondersteunen'.
16. Het CBb stelde de burgemeester van Amsterdam in het gelijk voor wat betreft zijn weigering van de vergunningen op grond van art. 3 lid 1 onder a van de wet Bibob. De burgemeester had volgens het CBb terecht aannemelijk geacht dat er een ernstig gevaar bestond dat de beschikking mede zal worden gebruikt om uit gepleegde strafbare feiten verkregen of te verkrijgen, op geld waardeerbare voordelen te benutten.
17. Doordat de heer Paarlberg op 24 februari 2003 een tweetal geldleningen aan RL Properties BV had verstrekt, de moedermaatschappij van RLC 1 BV en RLC 2 BV, met onder meer pandrecht op de aandelen van RLC 1 BV en RLC 2 BV als zekerheidstelling, en een substantieel deel van de lening nog niet was afgelost, mocht de burgemeester de door RLC 1 BV en RLC 2 BV aangevraagde vergunningen weigeren op de a-grond.
18. De burgemeester had de vergunningen echter ook geweigerd op grond van art. 3 lid 1 onder b van de wet Bibob, inhoudende dat er naar het oordeel van het bestuursorgaan een ernstig gevaar zou bestaan dat de beschikking mede zal worden gebruikt om strafbare feiten te plegen. Daarover stelde het CBb in de uitspraak van 12 maart 2012: *'Zoals hiervoor is geoordeeld, kunnen de beslissingen op bezwaar reeds worden gedragen door de a-grond. Het College ziet niettemin reden om ook in te gaan op de b-grond, gelet op het diffamerende karakter van de overwegingen in de beslissingen op bezwaar op dat punt.'*

Ten aanzien van het door de burgemeester aan de weigering van de vergunningen aan RLC 1 BV en RLC 2 BV ten grondslag leggen van de b-grond stelt het CBb: *'Naar aanleiding van*

⁶ECLI:NL:CBB:2012:BV8515

onder meer de vrijspraak van Kaatee heeft de burgemeester het Bureau bibob opnieuw om advies gevraagd. Dit heeft geleid tot het tweede advies, waarin het Bureau bibob heeft geconcludeerd dat ernstig gevaar bestaat als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onder a, van de Wet bibob. In afwijking van het eerste advies ontbreekt in dat advies daarnaast de conclusie dat tevens sprake is van ernstig gevaar in de zin van de b-grond. Niettemin heeft de burgemeester ook de b-grond aan de weigering van de gevraagde vergunningen ten grondslag gelegd.

De burgemeester heeft zich daartoe op het standpunt gesteld dat de vrijspraak van Kaatee door het Gerechtshof te Amsterdam, niet afdoet aan de informatie uit het eerste advies van het Bureau bibob, andere relevante uitspraken van de strafrechter en de informatie uit de strafdossiers Kolbak en Enclave met betrekking tot de financiering van de speelautomatenhallen en de betrokkenheid van Kaatee en Paarlberg. De burgemeester heeft zijn standpunt dat Kaatee in relatie staat tot afpersing en witwassen omdat aannemelijk is dat hij deze strafbare feiten zelf (onderstreping MK) heeft begaan in het bijzonder gebaseerd op de feiten en omstandigheden die zijn opgesomd op blz. 14 en 15 van het door hem overgenomen advies van de bezwaarschriftencommissie en die zijn ontleend aan evengenoemde strafdossiers. Daarbij heeft de burgemeester ook overwegingen over de relatie tussen Kaatee en Holleeder gebruikt uit het arrest van het Gerechtshof te Amsterdam, waarbij Kaatee is vrijgesproken en uit het arrest van dit hof van 3 juli 2009 ten aanzien van Holleeder.

Voor weigering van de onderhavige vergunningen aan Kaatee op de grond dat hij in relatie staat tot strafbare feiten als bedoeld in de b-grond, omdat hij medeplichtig is aan het afpersen van Endstra en het witwassen van afpersingsgelden, dient de burgemeester aannemelijk te maken dat Kaatee deze strafbare feiten heeft begaan. In het voetspoor van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (uitspraak van 20 juli 2011, LJN: BR2279) overweegt het College dat dit betekent dat het zozeer waarschijnlijk is dat deze feiten hebben plaatsgevonden, dat deze daarom als vaststaand moeten worden aangenomen. (onderstreping MK)

Gelet op de onherroepelijke vrijspraak van Kaatee en het tweede advies van het Bureau bibob heeft de burgemeester naar het oordeel van het College niet aannemelijk gemaakt dat Kaatee medeplichtig is aan het afpersen van Endstra en het witwassen van afpersingsgelden. Duidelijk is dat de burgemeester deze aanname grotendeels, zo niet uitsluitend, heeft gebaseerd op feiten en omstandigheden die zijn ontleend aan het strafdossier dat in hoger beroep is beoordeeld door een meervoudige strafkamer van het Gerechtshof te Amsterdam. Nu dit hof op basis van een beoordeling van dit dossier in zijn onherroepelijk geworden arrest niet wettig en overtuigend bewezen heeft geacht dat Kaatee vorengenoemde strafbare feiten heeft gepleegd en hem daarvan heeft vrijgesproken, bieden vorengenoemde, door de burgemeester aangedragen feiten en omstandigheden onvoldoende grondslag voor de conclusie dat zozeer waarschijnlijk is dat deze feiten hebben plaatsgevonden, dat deze daarom als vaststaand moeten worden aangenomen. Dit klemt te meer, nu het Bureau bibob in zijn tweede advies, dat is uitgebracht naar aanleiding van de onherroepelijke vrijspraak van Kaatee en waarin deze vrijspraak is betrokken, geen aanleiding heeft gezien om zijn in het eerste advies getrokken conclusie dat ernstig gevaar bestaat in de zin van de b-grond te handhaven. Overigens sluit het College niet uit dat een bestuursorgaan in het kader van de b-grond aannemelijk kan maken dat een betrokkene bepaalde strafbare feiten, waarvan hij of zij door de strafrechter onherroepelijk is vrijgesproken, heeft begaan. Dat kan bijvoorbeeld het

geval zijn indien het bestuursorgaan dit kan onderbouwen met zorgvuldig vastgestelde feiten en omstandigheden, die door de strafrechter niet in zijn beoordeling zijn betrokken.

3.6.3 Conclusie voor b-grond

Gezien het voorgaande heeft de burgemeester onvoldoende gemotiveerd dat er ernstig gevaar bestaat dat de gevraagde vergunningen zullen worden gebruikt om strafbare feiten te plegen. De burgemeester heeft dan ook ten onrechte de grond genoemd in artikel 3, eerste lid, onder b, Wet bibob mede ten grondslag gelegd aan zijn besluiten.⁷

19. Het oordeel van het CBb over het ten grondslag leggen van de b-grond had, zoals hiervoor is aangegeven, geen gevolg voor de uitkomst van de bibob-procedure. De beslissing op bezwaar werd volgens het CBb reeds gedragen door de a-grond.
20. De financiële middelen die de heer Paarlberg had aangewend om mij op 24 februari 2003 een financiering te verstrekken, bleken achteraf afkomstig te zijn van (de afpersing van) de heer Endstra. Door deze financiering aan te gaan stond ik op grond van de wet Bibob in relatie tot (door de heer Paarlberg gepleegde) strafbare feiten. Dat ik bij het sluiten van de financiering niet op de hoogte was van de herkomst van de aan mij uitgeleende bedragen van in totaal € 4 miljoen, achtte het CBb niet van belang. Een groot deel van de financiering, te weten € 2.8 miljoen, was nog niet afgelost toen in februari 2006 derdenbeslag werd gelegd op de vordering van de heer Paarlberg en het OM mij verbood om nog langer betalingen aan Paarlberg te verrichten. Daarmee taxeerde de burgemeester de mate van risico's als ernstig. Op die (a-)grond mocht de burgemeester de vergunningen weigeren, zo luidde het oordeel van het CBb. Tegen de uitspraak van het CBb was geen hoger beroep mogelijk.
21. Als gevolg van de uitspraak van het CBb moest ik met hartzeer mijn twee speelhallen op de Wallen, waar ik sinds de oprichting van de bedrijven in de jaren '80 mijn hele ziel en zaligheid in heb gestoken, binnen 7 dagen op last van de gemeente sluiten met als onvermijdelijk en triest gevolg dat ik alle 16 medewerkers moest ontslaan. Om de op dat moment resterende schuld ad. € 2.8 miljoen⁸ af te kunnen lossen, was ik genoodzaakt de speelhallen en de panden waarin deze zijn gevestigd, te verkopen. Mijn vraagprijs voor het aandelenpakket en de panden bedroeg: € 2.8 miljoen kosten koper, waarbij ik kandidaat-kopers liet weten dat de volledige koopsom rechtstreeks gestort dient te worden op een bankrekening van het OM, zoals op 20 september 2011 door mijn advocaat was besproken met vertegenwoordigers van het toenmalig Bureau Ontnemingswetgeving Openbaar Ministerie (BOOM).
22. Op 6 februari 2013 vond op last van het Functioneel Parket een doorzoeking plaats in mijn opslagbox bij Shurgard in Amsterdam Zuid-Oost. Alle daar opgeslagen zakelijke administratie, onder meer de kas- en bankadministratie van mijn speelhallen RLC 1 BV en RLC 2 BV en van de moedermaatschappij RL Properties BV, werd inbeslaggenomen voor onderzoek. De officier van justitie die hiertoe opdracht had gegeven, liet later aan mijn advocaat weten dat de doorzoeking en de inbeslagname had plaatsgevonden in het kader van een onderzoek naar de heer W.F. Holleeder. Dat wekte bevreemding omdat de heer Holleeder niets te maken heeft met mijn bedrijven, laat staan met de administratie van die bedrijven, zo is rechtens vastgesteld in het Kolbak-proces.

⁷ ECLI:NL:CBB:2012:BV8515

⁸ Exclusief verschuldigde rente

23. Het contact met de officier van justitie die opdracht had gegeven tot de doorzoeking, leidde tot een tweetal besprekingen op het kantoor van het Functioneel Parket te Rotterdam. De eerste bespreking vond plaats op 8 juli 2013 en de tweede op 12 september 2013. Deze gesprekken mondden uit in een brief d.d. 13 november 2013 van het OM gericht aan mijn advocaten en aan de advocaten van de heer Paarlberg waarin is beschreven onder welke voorwaarden het OM meewerkt aan de verkoop van mijn speelhallen RLC 1 BV en RLC 2 BV en de panden Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30 waarin de hallen zijn gevestigd.
- Aansluitend heeft het OM op 24 december 2013 in een mail laten weten akkoord te zijn met een lager rentebedrag dat in het kader van de financiering van de heer Paarlberg nog verschuldigd zou zijn dan het bedrag dat zij eerder hadden berekend in het kader van de ontneming en in de hiervoor genoemde brief van 13 november 2013 stond vermeld. Dientengevolge stelde het OM mijn schuld naar beneden bij.
- Van alle in 2013 gevoerde correspondentie, over de doorzoeking alsmede over hetgeen met het OM is besproken over het onder voorwaarden meewerken aan de verkoop van de speelhallen en panden, is niets verstrekt of openbaar gemaakt in het kader van het Wob-verzoek van 28 september 2021 en/of het latere Wob-verzoek van 28 oktober 2022.

La Lau

24. Nadat ik in 2012 en in 2013 met meerdere geïnteresseerden had gesproken over een mogelijke overname, was de heer E.F. La Lau in augustus/september 2013 de eerste en enige die zich (mondeling) bereid verklaarde om € 2.8 miljoen kosten koper neer te tellen voor mijn beide speelhallen, inclusief de panden. De destijds beoogde compagnon van de heer La Lau, de heer Ron de Vries van het Amsterdamse speelautomatenbedrijf De Vries & Vet, handelend onder 'Lucky Jack', heeft de panden toen enkele dagen na het mondeling akkoord met de heer La Lau, te koop aangeboden aan Stadsgoed NV. Doorverkoop van het vastgoed om de bedrijfsruimten vervolgens (terug) te huren van de koper van de panden, was van begin af aan de opzet van de heer La Lau. Stadsgoed NV werd blijkbaar een geschikte partner gevonden om bij de transactie te betrekken.
25. In 2013 beschouwde Stadsgoed NV het aanbod als een '*buitenkansje om controle over deze "gevoelige" panden te krijgen*' en meldde dit terstond aan de gemeente. Dit blijkt uit correspondentie tussen de gemeente en Stadsgoed NV die in het kader van een ander Wob-verzoek (door de gemeente) is verstrekt. Gemeenteamttenaren vonden het geen 'buitenkansje' en hadden een hele andere toekomst voor mijn speelhallen voor ogen. "*Rustig afwachten en uitroken*", schreef een ambtenaar van de afdeling Openbare Orde en Veiligheid van de gemeente over mijn speelhallen aan twee collega's van de bibob-afdeling van de gemeente (**productie 8**).
26. Begin 2014 besloot de heer La Lau de overname te doen zonder compagnon en richtte hiervoor nieuwe vennootschappen op: Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV. In maart 2014 dienen deze vennootschappen zowel bij de gemeente als bij de Kansspelautoriteit (hierna: KSA) vergunningaanvragen in om op de adressen Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30-H een speelautomatenhal te mogen exploiteren.

Enkele maanden na de aanvraag, nadat de KSA bij de Justitiële Informatiedienst te Almelo op grond van artikel 9 t/m 13 van de Wet Justitiële Gegevens alsmede artikel 13, lid 1/3 onder e,

Besluit Justitiële gegevens, de achtergrond van de heer La Lau had opgevraagd⁹, verleende de KSA aan Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV de landelijke vergunning om speelautomaten te mogen exploiteren in lokaliteiten waarin dat is toegestaan, zoals Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30-H.

27. De gemeente Amsterdam was veel minder voortvarend met de vergunningverlening. Er was net een nieuw bestemmingsplan opgetuigd waarin een zogeheten leegstandbepaling was opgenomen, als gevolg waarvan de speelhalbestemming van beide panden op of rond 11 september 2014 zou eindigen. De plotseling toegevoegde leegstandbepaling, die inhield dat indien een toegestane functie vervalt indien die functie een jaar lang niet is voortgezet, was voor mij en de koper reden om voorafgaand aan de verkoop eerst een huurovereenkomst te aan te gaan waar geen miljoenen mee waren gemoeid. Dan konden de vergunningen betrekkelijk snel worden verleend, in elk geval vóór 11 september 2014. Als de speelhallen eenmaal open waren en inkomsten genereerden, zou koop de volgende stap zijn.
28. De gemeente Amsterdam had echter een heel ander toekomstbeeld voor de speelhallen in gedachte: *“rustig afwachten en uitroken”*, zo werd later bekend van door de gemeente zelf verstrekte Wob-stukken over de hallen. Door na de sluiting van mijn speelhallen in 2012 een leegstandbepaling op te nemen in het bestemmingsplan voor Postcodegebied 1012, kon dat doel worden bereikt. In aanloop naar 11 september 2014 is de behandeling van de vergunningaanvragen van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV aantoonbaar getraineed door de afdeling vergunningen.
29. Ondertussen werd in 2014 veel met het OM gecorrespondeerd over de speelhallen en de panden en de vergunningaanvragen; door mij, door mijn advocaat en door de door de heer La Lau inschakelde mediator Jan Kos. E-mails van 18 maart 2014 (aan het OM), 24 maart 2014 (van het OM), 31 maart 2014 (aan het OM), 16 april 2014 (aan het OM), 18 april 2014 (van het OM), 15 juli 2014 (aan het OM), 15 juli 2014 (reactie OM), 23 juli 2014 (aan het OM) zijn hiervan het bewijs. Ze handelen allemaal over de tijdelijke (2 jaar) verhuur van Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30-H als speelautomatenhal aan Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV en de instemming die hiervoor is vereist van het OM en de heer Paarlberg. Geen van de hiervoor genoemde mails, al dan niet geanonimiseerd, is in het kader van de Wob of de Woo door het OM verstrekt. Onbekend is of ze überhaupt zijn aangetroffen en geïnventariseerd.
30. Om de gokbestemming van de panden te behouden en deze als speelhal te kunnen verhuren en uiteindelijk te kunnen verkopen, startte ik noodgedwongen een gerechtelijke procedure tegen de gemeente. De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State stelde mij tweemaal in het gelijk; eerst op 8 september 2014 in een voorlopige voorziening (VoVo) procedure (ECLI:NL:RVS:2014:3383) en daarna op 25 februari 2015 in de bodemprocedure (ECLI:NL:RVS:2015:570).

Contact met het OM

31. Op 8 september 2017 heb ik een mail gestuurd naar het OM waarin ik verslag heb gedaan van de stand van zaken m.b.t. de verkoop van mijn speelhallen en de panden Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30 waarin de hallen zijn gevestigd. Ik heb het OM gemeld dat de vergunningaanvrager inmiddels in staat is om de bedrijven en panden in één keer over te nemen zodat daarmee de resterende hoofdsom van mijn schuld aan de heer Paarlberg, via

⁹ De gegevens zijn nodig in verband met het toezicht op de naleving van de voorschriften, gesteld bij of krachtens titel VA van de Wet op de Kansspelen.

het OM, kan worden afgelost. Ik heb het OM verzocht met de transactie in te stemmen. Ook deze mail van mij aan het OM is niet verstrekt in het kader van het Wob-verzoek en/of het daaruit voortkomende Woo-verzoek. Ook geen geanonimiseerde versie van de mail. Evenmin is interne correspondentie over de inhoud van mijn mail prijsgegeven.

Inmiddels is wel duidelijk geworden dat naar aanleiding van mijn mail van 8 september 2017 mijn mobiele telefoon is getapt. Dit kwam naar voren tijdens bestuursrechtelijke en strafrechtelijke procedures waarin ineens een proces-verbaal opduikt van een telefoongesprek dat ik op 27 oktober 2017 blijkbaar heb gehad met koper de heer La Lau. Ook hiervan is geen (interne of externe) correspondentie overgelegd in het kader van mijn Wob- en/of Woo-verzoek. Waarom in 2017 in vredesnaam mijn telefoon is getapt, en hiervoor kennelijk toestemming is gegeven door of namens de rechtbank, is tot op heden een raadsel. Het OM weigert tot nog toe inzage te geven in de aanvraag voor de tap, de verleende machtiging en andere getapte telefoongesprekken.

32. Op 30 oktober 2017 vond, in navolging op mijn mail van 8 september 2017 aan het OM, op het kantoor van het OM op het IJdok overleg plaats met een senior officier van justitie bij het Functioneel Parket en een medewerker van 'Domein Afpakken'. Voorafgaand aan dit gesprek heeft mijn advocaat op 10 en 16 oktober 2017 met het OM gecorrespondeerd over (de aanleiding voor) het overleg met ondergetekende. In het kader van het Woo-verzoek is geen enkele informatie of correspondentie hierover, al dan niet geanonimiseerd, verstrekt, terwijl dit geen strafvorderlijke informatie betreft.
33. Naar aanleiding van mijn e-mail van 8 september 2017 aan het OM, blijkt kort daarna, onder de vlag van het strafrechtelijk onderzoek Vandros (naar liquidaties in de Amsterdamse onderwereld), een deelonderzoek te zijn gestart naar mijn speelhallen en naar de heer La Lau, de koper van de hallen. Uit dit in opdracht van het OM uitgevoerde deelonderzoek in Vandros kwam onder meer naar voren dat de KSA in 2014 exploitatievergunningen had verleend aan de vennootschappen van de heer La Lau. Dat was minst genomen problematisch voor de gemeente Amsterdam die de twee speelhallen op de Wallen waarvoor vergunningen waren aangevraagd, wilde "uitroken".
34. Toen nog onwetend van de instructie "*rustig afwachten en uitroken*" die een ambtenaar van de afdeling Openbare Orde en Veiligheid van de gemeente op 26 september 2013 over mijn hallen gaf aan twee bibob-ambtenaren, heeft mijn bestuursrechtadvocaat op 2 november 2017 de contactgegevens van onze contactpersoon bij het OM gemaïld aan uitgerekend een van deze twee bibob-ambtenaren. Dit geschiedde nadat het OM informatie was gemaïld waar het OM op 30 oktober 2017 tijdens de bespreking om had gevraagd: WOZ-taxaties van de 'resterende panden', een e-mail met de nieuwe renteberekening van het OM van mijn schuld aan toen nog de heer Paarlberg en het vonnis van de rechtbank in de civiele procedure die ik had aangespannen tegen de heer Paarlberg waarin ik hem aansprakelijk heb gesteld voor alle schade als gevolg van de sluiting van mijn speelhallen. Ook deze mail aan het OM met bijlagen is niet verstrekt in het kader van de Wob of Woo en onder de pet gehouden.
35. Op 2 november 2007 had het OM aan mijn advocaat gemaïld het gesprek op 30 oktober 2017 als prettig te hebben ervaren. Nadat de gegevens van onze contactpersoon bij het OM met de gemeente is gedeeld, verloopt de communicatie met het OM ineens heel stroef.

Op 11 december 2017 mailt de medewerker van 'Domein Afpakken' van het Functioneel Parket naar mijn advocaat: "*Sorry voor het niet informeren afgelopen week. Onze civiel juriste was vorige week afwezig (ziek). Ik hoopte dat zij in de loop van de week weer beter zou zijn,*

zodat wij aan een antwoord konden werken. Op donderdag was zij echter nog steeds ziek en ik ben dus vergeten het aan u door te geven. Ik ga er vanuit dat zij een dezer dagen weer beter is, zodat wij verder kunnen. Ik hoop u dus deze week dan wel volgende week te kunnen berichten.”

36. Op 21 december 2017, ruim 7 weken na het mondelinge overleg met het OM, mailt de medewerker van ‘Domein Afpakken’ aan mijn advocaat: *“Ik heb bij de civiel juriste gevraagd over de voortgang. Zij is er nog mee bezig en kan nog niet aangeven wanneer zij het af kan ronden.”*

Mijn advocaat antwoordt de volgende dag: *“Bedankt voor uw reactie. U zult wellicht begrijpen dat mijn cliënt de heer Kaatee met dit summiere antwoord bepaald niet uit de voeten kan. Het is inmiddels bijna 8 weken geleden dat wij overleg hebben gehad. Het is voor mijn cliënt nu volstrekt onduidelijk in welke richting het OM beweegt. De heer Kaatee hoopt de kwestie die hem al zo lang bezig houdt, spoedig te kunnen beëindigen. Ook het OM lijkt mij daarbij gebaat. Zonder instemming van het OM komt de door Kaatee gewenste verkoop op het spel te staan. In dat geval zal het OM geen aanspraak kunnen maken op de door Kaatee bedongen verkoopopbrengst. Het vriendelijke verzoek aan u is, om mij per omgaande meer inzicht in de voortgang van deze zaak uwerzijds aan te geven. Mocht dit wenselijk zijn, dan zijn de heer Kaatee en ik graag bereid om begin 2018 wederom aan te schuiven voor een tweede gesprek. Ik verneem graag uw reactie, waarvoor bij voorbaat dank.”*

Als reactie op dit bericht volgt een automatische reply: *“Ik ben afwezig tot 2 januari 2018”*. De feestdagen staan voor de deur. Op 8 januari 2018 neemt de OM-medewerker weer contact op. Daarna is er telefonisch contact, onder meer op 26 januari 2018 een 40 minuten durend gesprek met de senior officier van justitie waarmee wij op 30 oktober 2017 hadden gesproken. De boodschap van de officier luidt: hij wil best verder overleggen, maar wil eerst de gemeentelijke vergunningen voor de speelhallen zien. Daarmee kan hij ‘verantwoorden’ dat de feiten en omstandigheden waarop de verkoop is gebaseerd, namelijk de exploitatie van een tweetal speelautomatenhallen, realiteit wordt. Pas na vergunningverlening mogen mijn advocaat en ik van de officier aanschuiven voor een tweede gesprek.

37. Van een ‘civiliste’ werkzaam bij het OM die een antwoord zou formuleren op mijn vragen, wordt niets meer vernomen. Mijn advocaat communiceert rechtstreeks met de officier van justitie.

Op 29 januari 2018 schrijft hij aan de officier: *“Kaatee wil graag op korte termijn van u vernemen of de tijdens ons overleg van 30 oktober 2017 aan u overgelegde taxatierapporten van Duijn Makelaars ter zake van de panden Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30, uw instemming hebben. Het zou zonde zijn indien Kaatee pas tijdens het (nog in te plannen) tweede gesprek met u zou vernemen, dat het OM niet met deze taxaties instemt. Dit zou ernstig tijdsverlies in dit project betekenen.”*

38. Het antwoord van de officier liet op zich wachten. Op 5 februari 2018 mailde mijn advocaat opnieuw naar de officier met het verzoek om een reactie. De volgende dag antwoordde de officier: *“Elk antwoord op de vraag of de taxaties akkoord zijn bevonden zou inhouden dat ik mij de kwaliteiten van een makelaar met de expertise mbt het Amsterdamse vastgoed zou aanmeten. In het licht van hetgeen de heer Kaatee heeft aangegeven over de verkoop van de panden in combinatie met de beoogde bestemming en hetgeen ik u heb aangegeven in ons telefonisch contact d.d. 26 januari jl. omtrent het door mij te hanteren beoordelingskader kan*

ik u mededelen dat er voor mij geen indicatie is om aan te sturen op aanvullende taxatie. In uw vorige mail geeft u aan dat de vergunningen voor alle betrokken partijen van belang zijn, omdat de koop anders niet kan doorgaan. Ik wacht dan ook het bericht dienaangaande af en voel mij voor dit moment voldoende voorgelicht.”

Dit is een niet-strafvorderlijk bericht, hetgeen eveneens geldt voor de in randnummer 35, 36 en 37 genoemde communicatie met het OM die het OM niet heeft verstrekt in het kader van de Wob of Woo. Ook interne correspondentie binnen het OM over de kwestie, die heus heeft plaatsgevonden, is niet verstrekt.

39. In het kader van een ander Wob-verzoek, door de koper ingediend bij de KSA, is correspondentie tussen het OM en de KSA over mijn panden en de speelhallen wél openbaar gemaakt. Uit het leesbare deel van die correspondentie blijkt dat het OM de KSA duidelijk heeft aangestuurd om de in 2014 door de KSA aan Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV verleende vergunningen in te trekken. Kennelijk zit het feit dat de KSA wél vergunningen aan de Nedcoin-bedrijven heeft verleend, het voornemen van de gemeente Amsterdam in de weg om geen vergunningen aan Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV te verlenen. De afdeling Openbare Orde & Veiligheid van de gemeente Amsterdam wil de speelhallen tenslotte “uitroken”.
40. Op 2 februari 2018 stuurt een medewerker van het Landelijk Parket, ‘Team Internationaal en Operationele Coördinatie’, te Rotterdam, het volgende e-mailbericht naar de KSA:

Hoi [REDACTED],

De BIBOB-casus waarover ik jou eerder deze week belde betreft de panden aan [REDACTED] en [REDACTED] te Amsterdam waarin de amusementshallen [REDACTED] en [REDACTED] zijn gevestigd. Uitbater zou de heer [REDACTED], geboren op [REDACTED] te [REDACTED] zijn. Ik heb van mijn collega [REDACTED]

We moeten maar even overleggen wat handig is. [REDACTED] heeft in elk geval aangeboden dat ze, indien daar behoefte aan is, met het onderzoeksteam een presentatie aan het LBB¹⁰ maar ook aan jou kan geven over hun bevindingen. Ik ga in elk geval een tipbrief schrijven. Die zal je begin volgende week ontvangen.

Prettig weekend alvast,

groeten,

[REDACTED] (productie 9)

Twee andere medewerkers van het Landelijk Parket Rotterdam en nóg iemand van het OM (althans iemand met e-mailadres [REDACTED]@om.nl), staan op cc.: (productie 9)

41. De senior adviseur integriteitsbeoordelingen van de KSA mailt nog dezelfde dag terug aan het OM: ‘Dat klinkt als een zeer interessant dossier. Graag zou ik aansluiten bij de presentatie inderdaad. Mogelijk biedt die meer inzicht in welke stukken voor ons Bibob-onderzoek van belang zullen zijn. Mooi dat je bij de Ksa/me uitgekomen bent hiermee. Ik zie de brief en nadien de stukken graag tegemoet.’ (productie 9)
42. Op 7 februari 2018 stuurt het Landelijk Parket Rotterdam de eerder aangekondigde tipbrief:

Hoi [REDACTED],

¹⁰ Landelijk Bureau Bibob

Hierbij de formele tipbrief in de '■■■■-zaak'.
Het origineel zal met de post worden opgestuurd.

Groeten,
■■■■ (productie 9)

43. Het kostte de senior medewerker van de KSA enige moeite om de in de mail van het OM genoemde 'heer' te koppelen aan een exploitatievergunning, maar de medewerker heeft 'm uiteindelijk gevonden, zo berichtte hij of zij dezelfde dag naar zijn of haar 'collega' bij het OM. Die reageerde als volgt: *'Is een beetje standaardtekst maar wil even met ■■■■ bespreken of we het pv van onderzoek 26Vandros zo over de schutting naar jou kunnen gooien. ■■■■*
Je hoort nog.' (productie 9)

44. Op 21 februari 2018 komt het OM er nog even op terug. Het teamlid van de afdeling 'Operationele Coördinatie' van het OM meldt aan zijn collega bij de KSA: *'Ik heb nog even met ■■■■ gesproken en het wordt voor ons toch wel lastig om de informatie (het proces-verbaal dat we van het onderzoeksteam hebben ontvangen) zomaar bij de kansspelautoriteit 'over de schutting te gooien' aangezien dit stuk veel meer behelst dan enkel informatie over de vergunningplichtige. Dat betekent dat wij het hele document zouden moeten gaan doorlopen en 'zwarten'.* (productie 9)

Het OM besluit om de informatie dan maar niet rechtstreeks maar via het LBB aan de KSA toe te spelen.

45. Op 9 april 2018 is er weer contact tussen het OM en de KSA. De medewerker van het Landelijk Parket Rotterdam mailt aan zijn collega bij de KSA: *'Morgenmiddag zal het onderzoeksteam van 26Vandros een presentatie geven aan een aantal LBB-ers. Nu schiet me plots te binnen dat ik jou ook had aangeboden hierbij aan te sluiten als je interesse hebt. Wil en kan je morgenmiddag in Den Haag aansluiten? Excuses voor de korte termijn'.*

'Ja graag. Hoe laat?' antwoordt de KSA-medewerker.

Het Landelijk Parket Rotterdam stuurt de KSA-medewerker vervolgens het adres waar de presentatie plaatsvindt: *'Het is niet op het LBB zelf maar er is een zaaltje gereserveerd aan de Wilhelmina van Pruisenweg 52, vlak bij station én parkeergarage Den Haag Laan van NOI. Vanaf Laan van NOI is het nog ongeveer 3 minuten lopen. Het begint om 13.30 uur. Ben je erbij? Dan meld ik je nog even aan.'* (productie 9)

46. Op 11 april 2018 stuurt het Landelijk Parket Rotterdam het volgende bericht aan de KSA: *'Gisteren ben ik bij de presentatie geweest van het onderzoeksteam 26Vandros over de panden aan ■■■■ en ■■■■ te Amsterdam waarin de amusementshallen ■■■■ en ■■■■ zijn gevestigd. Het LBB kan nu aan de slag maar men meldde toen ook dat er nog geen advies betreffende de exploitatievergunning was aangevraagd door de Kansspelautoriteit. Ligt de aanvraag nog bij jullie of is deze inmiddels naar het LBB verzonden? Ik verneem graag.'* (productie 9)

De KSA wordt er door het OM op gewezen dat er een adviesaanvraag naar het LBB moet worden gestuurd.

47. Dezelfde dag antwoordt de KSA-medewerker: *'Ik vraag standaard eerst Bibob-form op bij betrokkene. Na een initiële weigering van de betrokkene heb ik die alsnog ontvangen, maar duurde ff voordat ik de verkregen info kon doornemen. Ik heb ze deze ochtend voor me en verzamel nu de feiten waarop ik LBB bij adviesaanvraag wil attenderen. De adviesaanvragen (in totaal 4 stuks) zullen morgen richting LBB worden gestuurd. Vergt handtekening van mn manager en die is er morgen pas weer.'* (productie 9)

De adviesaanvragen die de KSA uiteindelijk naar het LBB stuurt betreffen niet alleen Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV maar ook RLC 1 BV en RLC 2 BV die in 2018 nog steeds beschikken over de voor de exploitatie benodigde landelijk geldende vergunningen. Die dienen blijkens de aansturing van het OM eveneens te worden ingetrokken.

48. *'Ok, dank voor de info,'* schrijft het Landelijk Parket Rotterdam op 11 april 2018 aan de KSA.

'Voor jouw informatie: de onderzoekster van het LBB die het advies voor de gemeente A'dam op de panden aan [REDACTED] en [REDACTED] gaat schrijven is [REDACTED]. Ik ga er vanuit dat zij ook de adviesaanvragen van de Kansspelautoriteit in behandeling zal nemen.' Aldus het Landelijk Parket Rotterdam in de mail aan de KSA. (productie 9)

49. Geen van de in randnummers 40 t/m 48 geciteerde en door het KSA in het kader van de Wob verstrekte en openbaar gemaakte correspondentie tussen OM en KSA, is door het OM – voor wie dezelfde Wob- en/of Woo-wetgeving geldt als voor de KSA – verstrekt en openbaar gemaakt.

'Heb jij al 'witte rook'?

50. Op 5 september 2018 informeert het Landelijk Parket Rotterdam bij de KSA naar de stand van zaken met betrekking tot het voornemen tot intrekking van de vergunningen van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV. Dat blijkt uit de formulering van het bericht aan de KSA: *'Ik vroeg me af: Heb jij al 'witte rook' over de vergunningen van [REDACTED]'* (productie 10)

51. De KSA-medewerker reageert op 14 september 2018: *'Komende week verwacht ik het voornemen uit te sturen'* (productie 10)

52. De gemeente Amsterdam zit de KSA ook achter de broek. Op 17 september 2018 schrijft een medewerker van de afdeling Bestuur en Organisatie van de gemeente aan de KSA:

'Hoi [REDACTED],

Ik was even benieuwd 😊 is het voornemen verzonden?' (productie 11)

De smiley in het bericht van de gemeente spreekt boekdelen.

53. Op 18 september 2018 antwoordt de KSA:

'Hoi [REDACTED],

Beide (N1 en N2) staan vandaag op de rol. Ik mail je nog voor de bevestiging.' (productie 11)

'N1 en N2' staan voor Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV. Daar kan geen twijfel over bestaan.

Op 22 augustus 2018 had de medewerker van Bestuur en Organisatie van de gemeente Amsterdam al eerder bij de KSA geïnformeerd naar de stand van zaken m.b.t. het voornemen:

'Hoi [REDACTED],

Is (nav het LBB advies) het voornemen al jullie deur uit? 😊' (productie 11)

De gemeente en de KSA hebben blijkbaar hetzelfde advies ontvangen van het LBB. De procedures worden duidelijk op elkaar afgestemd om dezelfde uitkomst na te streven.

54. Op 20 september 2018 stuurt de raad van bestuur van de KSA, zowel aan Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV als aan RLC 1 BV en RLC 2 BV, eindelijk het langverwachte voornemen tot intrekking van de aan de vennootschappen verleende exploitatievergunningen als bedoeld in art. 30h van de Wet op de Kansspelen. Het OM en de gemeente Amsterdam kunnen tevreden zijn want hiermee worden Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV opgezegd met een nieuwe Bibob-procedure en is de gemeente Amsterdam, een stapje verder in het “uitroken” van de hallen.
55. De tevredenheid van het OM en de gemeente Amsterdam is van korte duur want de dame van het LBB die de Bibob-adviezen voor de KSA en de gemeente Amsterdam heeft opgesteld, had het ernstig gevaar waar beide bestuursorganen in de adviezen op worden gewezen, gebaseerd op (uitsluitend) de financiering die de heer Paarlberg in 2003 heeft verstrekt aan mijn holding RL Properties BV. Een motivering die in 2012 nog succesvol was bij de hoogste bestuursrechter en erin heeft geresulteerd dat mijn speelhallen RLC 1 BV en RLC 2 BV moesten sluiten.

Op 12 februari 2019 is het ontnemingsproces tegen de heer Paarlberg definitief beslecht door de Hoge Raad.¹¹ De heer Paarlberg wordt definitief ruim € 24 miljoen ontnomen, waaronder de nog resterende vordering op mij. Als gevolg van het onherroepelijke arrest van de Hoge Raad, is de vordering van de heer Paarlberg op mijn vennootschap per 12 februari 2019 overgegaan naar de Staat der Nederlanden en kan de heer Paarlberg er sindsdien geen aanspraak meer op maken. De Staat is de nieuwe schuldeiser van het nog niet afgeloste deel van de leningen die ik in 2003 ben aangegaan om mijn schuld bij de familie Endstra af te lossen. Door de uitspraak van de Hoge Raad was het advies van het LBB aan de gemeente en aan de KSA, welk advies zich uitsluitend richtte op de Paarlberg-leningen en aan de basis stond van de op 20 september 2018 aan Nedcoin 1 BV, Nedcoin 2 BV, RLC 1 BV en RLC 2 BV verzonden voornemens, achterhaald.

Nieuw Bibob-advies

56. Om te voorkomen dat de KSA en de gemeente een besluit moesten nemen op grond van een achterhaald Bibob-advies, is in samenspraak met de ‘partners’ in alle haast een nieuw advies geschreven door het LBB met een nieuw narratief waarin niet J.D.T. Paarlberg maar W.F. Holleeder centraal staat. In het nieuwe verhaal van het LBB is niet ondergetekende de eigenaar van de speelhallen RLC 1 BV en RLC 2 BV en de panden waarin deze zijn gevestigd, maar W.F. Holleeder. Het nieuwe Bibob-advies is grotendeels gebaseerd op de visie van het OM in het Vandroes-onderzoek en is op 21 maart 2019, nog vóór de uitspraak in Vandroes in eerste aanleg, aan de KSA en aan de gemeente Amsterdam verstrekt.
57. Haastige spoed is zelden goed, is een bekend gezegde. Het Bibob-advies d.d. 21 maart 2019 bevat talloze feitelijke onjuistheden en onzorgvuldigheden. Het is broddelwerk. Een betere omschrijving kan ik er niet aan geven. Dat moet de bibob-ambtenaren ook zijn opgevallen want de burgemeester heeft het niet aangedurfd om op basis van het Bibob-advies van 21 maart 2019 een inhoudelijk besluit te nemen over de vergunningaanvragen van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV. De KSA, die minder ervaren is in Bibob-zaken dan de gemeente Amsterdam, koos ervoor om zich in haar besluitvorming wél te beroepen op het Bibob-advies van 21 maart 2019. Na kennis te hebben genomen van de zienswijzen van de vennootschappen

¹¹ ECLI:NL:HR:2019:212

wiens vergunningen de KSA wilde intrekken, heeft de KSA het LBB herhaaldelijk om aanvullende adviezen gevraagd omdat informatie in het oorspronkelijke Bibob-advies niet klopte.

58. In mijn eigen zienswijze n.a.v. het Bibob-advies van 21 maart 2019, heb ik beide bestuursorganen voorgehouden dat de veronderstelling van het LBB (ingefluisterd door het OM) dat de speelhallen en panden van W.F. Holleeder zijn, pertinent onjuist is. Daarbij heb ik verwezen naar de uitspraken in het Kolbak-proces waarin het eigendom van de hallen en de panden op de Wallen uitputtend is onderzocht. Zowel uit het arrest in de strafzaak tegen W.F. Holleeder als uit het arrest in mijn strafzaak blijkt dat van feitelijk eigendom van Holleeder geen sprake is. Ik heb de bestuursorganen (ten overvloede) gewezen op mijn integrale en onherroepelijke vrijspraak.

59. Op 6 juni 2020 stuurde ik mijn strafrechtadvocaat een update van de situatie rond de verkoop van mijn speelhallen.

'Zoals je weet lopen er een tweetal bibob-procedures die erop zijn gericht de verkoop van de hallen te frustreren dan wel te blokkeren. In 2014 startte de gemeente Amsterdam een bibob-onderzoek naar aanleiding van de vergunningaanvraag van de koper La Lau. In 2018, toen een vergunning van de gemeente aanstaande leek, startte de Kansspelautoriteit parallel aan de procedure bij de gemeente een eigen bibob-onderzoek na een tip van het Landelijk Parket.

Beide zaken zitten nog in het bestuurlijk traject, dat wil zeggen: ze zijn nog niet voor de rechter geweest. Met de gemeente zou op het stadhuis een gesprek plaatsvinden met alle betrokkenen (koper, verkoper, financier en de raadslieden). Dat gesprek is echter uitgesteld vanwege coronagevaar.

Een verzoek van Douwe (mijn bestuursrechtadvocaat, MK) aan de Kansspelautoriteit om in die procedure de bezwaarschriftenfase over te slaan en de zaak gelijk voor te leggen aan de rechtbank, heeft de KSA afgewezen. Deze week heb ik bij de KSA als betrokkene de gronden van bezwaar ingediend in de bibob-procedure van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV, de vennootschappen van koper Einar la Lau wiens exploitatievergunningen de KSA heeft ingetrokken. Bijgaand tref je de brief met mijn bezwaargronden waarin de mailwisseling tussen jouw kantoor en OvJ Plooi over het PV van de luistersessie van de telefoontaps in de Bunker van 28 januari 2009, integraal is vermeld.

Ik heb Douwe gevraagd om je tevens de gronden van bezwaar die hij namens mijn vennootschappen heeft ingediend te sturen. Ook die (landelijke) vergunningen heeft de KSA namelijk ingetrokken.

Mocht ik naar aanleiding van de inhoud van de bezwaarschriften (waarin o.a. is aangegeven dat er geen nieuwe verdenkingen zijn jegens mij) worden aangehouden en worden vervolgd voor valsheid in geschrifte en/of schuldwitwassen omdat zo'n actie – in de optiek van het Landelijk Parket – de bibob-procedures van de gemeente en de KSA en mogelijk ook de strafzaak Vandros zou kunnen ondersteunen, ben je alvast op te hoogte wat hiervan de achtergrond is. Met Plooi aan het roer in het hoger beroep van de strafzaak Vandros, sluit ik niets uit.'

60. Op 10 juni 2020 reageerde mijn advocaat:

'Hoi Marcel,

ik lees nu je mail pas goed. Ik had hem in verband met drukte, zoals gezegd, alleen nog maar even gescand en dacht de inhoud op een later, rustiger moment wel tot me te nemen.

Ik zie nu pas welke voorspellende gave je hebt. De laatste alinea komt wel heel dicht in de buurt van wat vanmiddag gebeurde. (...)

Mijn advocaat doelde op een telefoontje die middag van een van de aanklagers in het Vandros-proces. De officier van justitie stelde hem ervan op de hoogte dat het OM mij er (wederom) van verdenkt dat ik de speelhallen, die ik in 2002 heb gekocht en waarvoor ik mij diep in de schulden heb gestoken, op mijn naam zou hebben gezet om te verhullen dat ze feitelijk zouden toebehoren aan Willem Holleeder. De rechtbank zou die visie van het OM volgens de officier hebben bevestigd in het Vandros-vonnis d.d. 4 juli 2019. De boodschap van de officier was kortom: het OM verdenkt mij (opnieuw) van witwassen van de panden, maar voordat het OM daadwerkelijk een nieuwe vervolging instelt, wil de officier eerst een gesprek met mij hebben. Of mijn advocaat zo vriendelijk wel zijn dat aan mij door te geven.

Chantage

61. Het gesprek met de officier van justitie vond plaats op 3 juli 2020, op het kantoor van mijn strafrechtadvocaat. De officier had twee rechercheurs meegenomen naar het gesprek, kennelijk als getuigen want ze namen niet deel aan het gesprek. Tijdens het gesprek deelde de officier mede hoe het OM het op 4 juli 2019 uitgesproken Vandros-vonnis interpreteerde. De officier stelde dat het OM, naar aanleiding van dat vonnis, voornemens was mij opnieuw te vervolgen, een vervolging die ik zou kunnen voorkomen door een verklaring af te leggen in het hoger beroep van het Vandros-proces. Een verklaring die het OM goed van pas zou komen in die strafzaak. Die door het OM gewenste verklaring hield in dat ik in 2002 onder dreiging van Holleeder zou zijn gedwongen om de speelhallen en de panden op de Wallen van Endstra over te nemen. Ik moest verklaren dat de dus feitelijk van W.F. Holleeder zijn. Als ik bereid was die verklaring af te leggen, *“in uw eigen woorden, wij gaan de verklaring niet voor u dicteren”* zo legde de officier letterlijk aan mij uit, stond de deur voor mij op een kier en was het OM bereid om het gesprek met mij aan te gaan. Als ik daar niet aan meewerkte, dreigde de officier met een nieuwe vervolging voor witwassen. Ik was weliswaar eerder vrijgesproken van het witwassen van ‘de Wallenpanden’, maar witwassen is ‘een doorlopend delict’, zo hield de officier mij voor. Witwassen kan zodoende altijd weer opnieuw worden vervolgd. Ik mocht een week over het keuzevoorstel nadenken.
62. Op 10 juli 2020 deelde mijn advocaat telefonisch aan de officier mede:
“De heer Kaatee is enig eigenaar van de Wallenpanden. Hij heeft ze in 2002 vrijwillig en zonder dreiging van Holleeder van de familie Endstra gekocht en gaat niet in op uw voorstel een verklaring af te leggen dat dit anders zou zijn. Een nieuwe vervolging ziet hij dan ook met vertrouwen tegemoet.” Waarop de officier reageerde: *“Dan gaan we de procedure in!”*
63. Op 15 juli 2020 heb ik bij een Amsterdamse notaris een beëindigde verklaring afgelegd over het gesprek met de officier van justitie op 3 juli 2020. Ik heb verklaard te zijn gechanteed door de betreffende officier. Aan de verklaring is een gespreksverslag gehecht van het gesprek met de officier. Dat verslag had ik later op dezelfde dag opgesteld en vervolgens naar mijn advocaat gezonden die eveneens aanwezig was bij het gesprek. Die reageerde op 6 juli 2020: *“Keurige samenvatting. Niets op aan te merken of aan toe te voegen.”*

Het Vandros-vonnis

64. De uitspraak van de rechtbank d.d. 4 juli 2019 in het Vandros-proces was dus de aanleiding om mij opnieuw te vervolgen, zo had de officier op 3 juli 2020 omstandig uit de doeken gedaan. Het vervolgingsbesluit hing af van mijn bereidheid een vanuit mijn optiek valse meinedige verklaring af te leggen in Vandros. In deze strafzaak, waarin W.F. Holleeder terecht staat voor het (laten) plegen van verschillende liquidaties in de Amsterdamse onderwereld, had de rechtbank zich ongevaagd, buiten de tenlastelegging om en zonder wederhoor van mijn kant, uitgelaten over de ‘gokhallen’ waar ik decennia lang werkzaam ben geweest en die ik in 2002 eindelijk kon kopen. Volgens de rechters die moesten oordelen of het OM voldoende bewijs hadden aangedragen om Holleeder schuldig te achten aan de hem door het OM ten laste gelegde liquidaties, zouden die ‘gokhallen’ feitelijk toebehoren aan de heer Holleeder. De rechtbank motiveerde die aanname – in een overweging ten overvloede – in het Vandros-vonnis onder meer met een nogal merkwaardige (cirkel)redenering: *‘Uit de omstandigheid dat verdachte (W.F. Holleeder) tot op heden heeft ontkend dat de gokhallen feitelijk van hem waren, concludeert de rechtbank dat verdachte er blijkbaar veel aan gelegen is om dat verborgen te houden.’*

Beslag op de panden Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30 ex. art. 94 Sv

65. Na mijn weigering om een niet op waarheid gebaseerde verklaring af te leggen in het hoger beroep van het Vandros-proces, legde het OM op 28 oktober 2020 beslag ex. art. 94 Sv op mijn (vijf) panden in het Wallengebied. Kort daarna, op 15 november 2020, stuurde de burgemeester van Amsterdam aan (de juridische adviseur van) de koper een voornemen om de aanvragen voor de exploitatievergunningen voor de exploitatie van de speelhallen aan de Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30, buiten behandeling te stellen. Vanwege het beslag op de panden zouden deze volgens de burgemeester niet meer aan de koper geleverd kunnen worden en kon de vergunningaanvrager dus niet over de ruimten beschikken waarin kansspelautomaten geëxploiteerd mogen worden.

Een brief of mail waarin het OM de burgemeester of de gemeente op de hoogte stelt van het beslag, met mogelijk een tip om op grond van het beslag de vergunningaanvragen van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV buiten behandeling te stellen, is niet verstrekt in de Wob- en Woo-zaken, niet door het OM, noch door de gemeente.

Na een door de koper ingediende zienswijze heeft de burgemeester op 16 april 2021 op grond van artikel 4:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) besloten de in 2014 door Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV ingediende vergunningaanvragen buiten behandeling te stellen vanwege het beslag. Dit geschiedde na overleg en in samenspraak met het OM, zo volgt uit een aantal van de 73 Wob-documenten die het OM wél op grond van de Wob en/of Woo heeft verstrekt. Uit de grotendeels geanonimiseerde mails blijkt dat maar liefst 7 onderdelen van het OM bij de communicatie met de gemeente zijn betrokken, en ongeveer evenveel politiemensen aan de hoeveelheid ████████@politie.nl e-mailadressen in de correspondentie te zien.

66. Op 19 december 2022 heeft de rechtbank Amsterdam het besluit tot buitenbehandelingstelling van de vergunningaanvragen van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV

vernietigd.¹² Over de impact van het beslag op de panden Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30 op de vergunningaanvragen, stelt de rechtbank in r.o. 4.4:

Uit het dossier volgt dat het OM in het belang van het strafrechtelijk onderzoek niet wil meewerken aan een eventuele levering van deze panden aan eisers en het beslag niet zal opheffen.[voetnoot] Op die grond heeft verweerder in redelijkheid kunnen besluiten dat de overgelegde koopovereenkomst van de panden uit 2018 niet een overeenkomst of ander schriftelijk stuk is waaruit blijkt dat eisers gerechtigd zullen zijn om over de ruimte te gaan beschikken. Dat onderdeel van het beroep slaagt niet.

In een voetnoot verwijst de rechtbank naar een voor mij onbekende brief d.d. 6 april 2021 die twee officieren van justitie kennelijk naar de gemeente hebben gestuurd. De voetnoot luidt: 'Brief van 6 april 2021 van de officieren van justitie L.N. Stempher en E. Duijts, namens het O.M. aan verweerder'.

De brief van het OM aan de gemeente die onmiskenbaar gaat over mijn panden en dus onder het onderhavige Woo-verzoek valt, is niet verstrekt in het kader van de Woo, ook geen geanonimiseerde versie van de brief. Niet door de gemeente en niet door het OM. De brief is wel verstrekt aan de rechtbank, zo blijkt uit het vonnis, maar de pandeigenaar wiens panden het betreft krijgt 'm niet te lezen.

67. Uiteindelijk oordeelde de rechtbank in deze zaak: 'Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder op grond van de overlegde huurovereenkomst en de aanvullende brief niet in redelijkheid de aanvraag van eisers buiten behandeling kunnen stellen. Immers, eisers hebben aannemelijk gemaakt dat zij wel degelijk over de ruimte kunnen beschikken, zoals bedoeld in artikel 6, aanhef en onder c van de Verordening. Verweerder heeft het bestreden besluit daarmee niet zorgvuldig voorbereid en op onvoldoende onderzoek gebaseerd, zodat dit niet in stand kan blijven. De rechtbank verklaart het beroep dan ook gegrond en vernietigt het bestreden besluit.' (ECLI:NL:RBAMS:2022:7921).

De burgemeester en de koper/vergunningaanvrager hebben beiden beroep aangetekend tegen de uitspraak van de rechtbank.

Strafzaak Terrel

68. De vervolging van ondergetekende in Terrel (voor beweerde strafbare feiten waarover de rechtbank en het hof zich reeds in 2007 en 2009 hebben uitgesproken), en het daarmee in verband staande nieuwe beslag ex. art. 94 Sv op mijn panden, is onrechtmatig. Het *ne bis in idem*-beginsel staat een nieuwe vervolging voor het witwassen van de panden in de weg. Naast dit wettelijke vervolgingsbeletsel geldt in de eerste plaats dat de vijf panden waar het OM in oktober 2020 beslag op heeft gelegd en mijn al ruim 11 jaar gesloten speelhallen, niet van misdrijf afkomstig zijn en derhalve niet zijn witgewassen. Niet in het verleden, en ook nu niet.

De nieuwe strafrechtelijke vervolging is naar mijn stellige overtuiging gestart om de gemeente en de KSA van nieuwe munitie te voorzien in hun bibob-strijd tegen de koper en de verkoper van de speelhallen en de panden toen in 2020 het bestuursrechtelijke traject om de decennia bestaande speelhallen in de Molensteeg en aan de Oudezijds Achterburgwal "uit te roken", dreigde te mislukken. De strategische samenwerking tussen het OM en haar 'bestuurlijke

¹² ECLI:NL:RBAMS:2022:7921

partners', die procureur-generaal Bolhaar in 2011 beschreef op BNR Nieuwsradio, zie randnummer 14, is in de onderhavige zaak wederom in praktijk gebracht.

69. Dat er frequent contact is geweest tussen de gemeente, OM en KSA om de verkoop van mijn speelhallen en panden te frustreren en uiteindelijk te voorkomen, is voldoende aangetoond in dit beroepschrift. Het gaat om een verkoop waarbij de volledige koopsom rechtstreeks naar de Staat gaat als aflossing van mijn miljoenschuld. Dat is in 2018 contractueel vastgelegd met de koper. Maar kennelijk weegt het belang van de gemeente om de speelhallen "uit te roken" zwaarder.

De correspondentie tussen de instanties heeft in wezen allemaal betrekking op hetzelfde: het uitroken van mijn speelhallen. Dit geschiedt in de praktijk met zowel bestuurlijke als strafrechtelijke acties, precies zoals Bolhaar het in 2011 op de radio beschreef. De verkoop aan de heer La Lau wordt structureel gefrustreerd, kennelijk in de hoop dat de heer La Lau het op enig moment voor gezien houdt en opgeeft.

De meeste onderlinge correspondentie over de samenzwering van verschillende overheidsinstanties om de voorgenomen transactie met de heer La Lau te blokkeren ontbreekt in alle dossiers, zowel in de bibob-zaken als in het Terrel-dossier.

Langs de weg van achtereenvolgens de Wet Openbaarheid van Bestuur (Wob) en vervolgens via de Wet Open Overheid (Woo) is verzocht om openbaarmaking van informatie en documenten voor eenieder om de overwegingen en de bestuurlijke besluitvormingsprocessen te openbaren achter het overheidshandelen ten aanzien van mijn panden en bedrijven, door deze informatie op te vragen bij de gemeente Amsterdam, bij de Kansspelautoriteit (KSA) én bij het OM. Slechts een beperkt deel van de onderlinge correspondentie is, weliswaar geanonimiseerd, prijsgegeven maar dat is niet het hele verhaal. De puzzel kan nog niet worden gelegd.

Het Wob-verzoek d.d. 28 september 2021

70. In het Wob-verzoek d.d. 28 september 2021 is de minister verzocht om tot openbaarmaking over te gaan van alle bij hen berustende documenten, rapporten, correspondentie, communicatie en informatie vanaf mijn vrijspraak d.d. 3 juli 2009, betrekking hebbend op:

- de panden Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30 en/of;
- de daarin gevestigde speelautomatenhallen RLC 1 BV (voorheen Speelautomatenhal Molensteeg 1 BV) en RLC 2 BV (voorheen Buddy Buddy BV) en/of;
- de panden Oudezijds Achterburgwal 86, Oudezijds Achterburgwal 93/Barndesteeg 2 en Oudezijds Achterburgwal 95 en/of;
- de eigenaar van de panden de heer M.A. Kaatee en/of;
- RLU BV (voorheen Erotic Gallery Amsterdam BV) en/of;
- de vergunningaanvrager/koper de heer E.F. la Lau en/of;
- de bedrijven Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV.

71. Het verzoek zag in ieder geval, doch niet uitsluitend, op:

- alle correspondentie en communicatie vanaf 3 juli 2009 tot heden tussen het OM en de gemeente Amsterdam en/of,

- alle correspondentie en communicatie vanaf 3 juli 2009 tot heden tussen het OM en het Landelijk Bureau Bibob en/of;
 - alle onderlinge correspondentie en (interne) communicatie vanaf 3 juli 2009 tussen het Landelijk Parket en het Functioneel Parket en andere afdelingen van het OM en/of;
 - alle onderlinge correspondentie en (interne) communicatie vanaf 3 juli 2009 tussen het OM en (medewerkers van) het Ministerie van Veiligheid en Justitie en/of;
 - alle correspondentie en communicatie van 1 januari 2018 tot heden tussen het OM en de KSA.
72. Daarbij is aangegeven dat onder correspondentie en communicatie dient te worden verstaan: interne én externe correspondentie en communicatie zoals alle (interne) besluiten, voorstellen, memo's, gespreksverslagen en documenten, waaronder begrepen eventuele interne en/of externe (powerpoint)presentaties, bijvoorbeeld aan advies- en/of bestuursorganen, concepten van zulke documenten, een en ander in de breedste zin des woords. Aanvullend is duidelijk gemaakt dat onder correspondentie zowel formele als informele correspondentie (waaronder e-mails, WhatsApp- en sms-berichten) viel.
73. Indien openbaarmaking van (delen van) documenten wordt geweigerd, is verzocht om die weigering per document en per passage te motiveren.
74. De gemeente Amsterdam heeft van al haar (schriftelijke) correspondentie en communicatie over de genoemde onderwerpen met het OM, slechts één e-mailwisseling uit juli 2014 prijsgegeven (**productie 12**). Het OM daarentegen, voor wie dezelfde Wob- en Woo-wetgeving van toepassing is als voor de gemeente, heeft zelfs deze correspondentie niet genoemd in een inventarislijst, die bij de besluiten ontbreekt, en ook niet verstrekt.

Het Woo-verzoek d.d. 28 oktober 2022

75. Het Woo-verzoek van 28 oktober 2022 is deels een herhaling van het Wob-verzoek van 28 september 2021 waarop de minister op 8 april 2022 heeft besloten om 73 van de 500 in het kader van het Wob-verzoek geïnventariseerde documenten, gedeeltelijk openbaar te maken.

Op 28 oktober 2022 is de minister verzocht om

1) op grond van artikel 4.1 van de Wet open overheid, binnen de wettelijke termijn, een afschrift te verstrekken van de ongeveer 427 resterende documenten, die naar aanleiding van het Wob-verzoek van 28 september 2021 wel zijn geïnventariseerd, maar geen deel uitmaken van het Wob-besluit van 8 april 2022;

2) in aansluiting op het voorgaande en eveneens op grond van artikel 4.1 van de Wet open overheid tot openbaarmaking over te gaan van (eventuele) documenten over voornoemde kwestie in de periode ná het besluit van 8 april 2022.

Conclusie

76. De Wob- en Woo-verzoeken die bij de minister zijn ingediend maken deel uit van een breder onderzoek die ten doel heeft na te gaan welke 'partner' welke bijdrage heeft geleverd aan het "rustig afwachten en uitroken" van mijn speelhallen op de Wallen, zoals een ambtenaar van de afdeling Openbare Orde en Veiligheid (OOV) op 26 september 2013 letterlijk aan twee collega's van de bibob-afdeling heeft geschreven.

De drie bij deze correspondentie betrokken ambtenaren, waarvan de gemeente bij het verstrekken van de mails in eerste instantie was vergeten de namen zwart te lakken (en deze omissie vlug daarna heeft hersteld), zijn jarenlang persoonlijk betrokken geweest bij de behandeling van de vergunningaanvragen van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV. De ambtenaar die in 2013 aan haar collega's mailde "rustig afwachten en uitroken" is nog steeds betrokken bij de vergunningprocedure van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV bij de gemeente Amsterdam.

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zal uiteindelijk beslissen over de vraag of de bedoelde vergunningaanvragen terecht door de burgemeester buiten behandeling zijn gesteld, en of de speelhalfunctie in de panden Molensteeg 1 en Oudezijds Achterburgwal 30, terecht op voorhand is verboden, terwijl er nog geen definitief inhoudelijk besluit is genomen over de vergunningaanvragen van Nedcoin 1 BV en Nedcoin 2 BV.

Verzoek aan uw rechtbank

77. Gelet op al het voorgaande kan ondergetekende zich niet met het besluit op bezwaar van 24 juli 2023 verenigen en verzoekt uw rechtbank daarom om:

- te concluderen dat het besluit niet voldoet aan het motiverings- en/of zorgvuldigheidsbeginsel. Het is gelet op de in dit beroepschrift genoemde voorbeelden niet aannemelijk dat de 500 geïnventariseerde correspondentie en documenten daadwerkelijk alle informatie betreft waarvan om openbaarmaking is verzocht;
- te oordelen of de minister terecht heeft geoordeeld dat alle 427 documenten, waar de minister geen inventarislijst van heeft overgelegd en openbaarmaking heeft geweigerd, als "strafvorderlijke gegevens" dienen te worden gekwalificeerd; althans dat dit oordeel in het besluit op bezwaar ontoereikend en onbegrijpelijk is gemotiveerd;
- te oordelen dat het deel van de 427 door de minister in het kader van de hiervoor genoemde Wob- en Woo-verzoeken geweigerde correspondentie en documenten, waarvan uw rechtbank na onderzoek vaststelt dat dit geen strafvorderlijke gegevens betreft, alsnog verstrekt en geopenbaard dient te worden;
- de minister te veroordelen tot het vergoeden van de proceskosten.

78. Ondergetekende houdt zich het recht voor om dit beroepschrift en de gronden van het beroep op een later moment aan te vullen. Ondergetekende verzoekt uw rechtbank hiervoor zo nodig een aanvullende termijn te verlenen.

Hoogachtend,

Marcel Kaatee

Namens RLC 1 BV en RLC 2 BV

Correspondentieadres:

Postbus 2554

1000 CN Amsterdam

0651 490 999

info@marcelkaatee.nl

Producties bij beroepschrift

1. Bezwaarschrift d.d. 16 januari 2023 Labré Advocaten (Pro Forma) tegen Woo-besluit OM
2. Bezwaargronden d.d. 10 maart 2023 Labré Advocaten
3. Woo-besluit Openbaar Ministerie d.d. 8 december 2022
4. Besluit op bezwaar (b.o.b.) minister van Justitie en Veiligheid d.d. 24 juli 2023
5. Woo-verzoek d.d. 28 oktober 2022 Labré Advocaten
6. Wob-verzoek d.d. 28 september 2021 Labré Advocaten
- 7a. Brief stadsdeel Centrum aan OM/Landelijk Parket Schiphol d.d. 17 september 2010
- 7b. Brief Landelijk Parket aan stadsdeel Centrum d.d. 23 september 2010
8. Diverse e-mails 24 september 2013/26 september 2013 (Wob-besluit burgemeester)
9. Diverse e-mails van 2 febr. 2018 t/m 11 april 2018 tussen Landelijk Parket Rotterdam en KSA (Wob-besluit KSA)
10. Mailverkeer van 5 en 14 september 2018 tussen Landelijk Parket Rotterdam en KSA (Wob-besluit KSA)
11. Mailverkeer van 22 aug. 2018 t/m 18 september 2018 tussen gemeente Amsterdam en KSA (Wob-besluit burgemeester)
12. Mailverkeer uit juli 2014 tussen gemeente Amsterdam en OM (Wob-besluit burgemeester)
13. Uittreksels uit het handelsregister van RLC 1 BV en RLC 2 BV d.d. 4 september 2023